

31 Αυγούστου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΣΙΠΠΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ (ΑΡ.1),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 518/90).

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο
Συμφέρον — Απώλεια — Αιτητής που έχει ανεπιφύλακτα
αποδεχθεί διοικητική πράξη στερείται του εννόμου συμφέροντος
προσβολής της — Η ύπαρξη της αποδοχής είναι θέμα πραγματικό
και κρίνεται *in concreto* — Η ύπαρξη αμφιβολιών ως προς την 5
πλήρωση των προϋποθέσεων του παραδεκτού προσφυγής ενεργεί
πάντοτε προς όφελος του διοικουμένου.

Ο αιτητής ζήτησε με την προσφυγή την ακύρωση της
απορριπτικής απόφασης των καθ' ων η αίτηση, που αφορούσε 10
αίτημά του για μισθολογική τοποθέτηση σε βαθμίδα υψηλότερη
από την αρχική της κλίμακας της θέσης βοηθού Γραφείου στην
οποία διορίστηκε. Με την ενδιάμεση αυτή απόφαση κρίθηκε η
ύπαρξη του αμφισβητούμενου από τους καθ' ων η αίτηση εννόμου 15
συμφέροντος του αιτητή να προσβάλει την επίδικη πράξη:

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τον ισχυρισμό περί
απωλείας του εννόμου συμφέροντος του αιτητή, αποφάσισε ότι:

1. Το γεγονός ότι η ύπαρξη του απαραίτητου έννομου 20
συμφέροντος του αιτητή δεν αμφισβητήθηκε στην Ένσταση
των Καθ' ων η Αίτηση υπό μορφή προδικαστική, όπως
συνηθίζεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, δεν επηρεάζει με
οποιοδήποτε τρόπο το καθήκον του Δικαστηρίου να
επιληφθεί του θέματος είτε σε προκαταρκτικό στάδιο, είτε 25
στο στάδιο της συζήτησης της ουσίας της προσφυγής. Ο

επίδικος ισχυρισμός άπτεται της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου και μπορεί, ως εκ τούτου, να εγερθεί σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, ακόμα και αυτεπάγγελα.

5

2. Είναι νομολογημένο ότι αιτητής που ανεπιφύλακτα αποδέχεται μια διοικητική πράξη χάνει το έννομό του συμφέρον να προσβάλει την πράξη αυτή. Η νομολογία υιοθέτησε επί του προκειμένου τις αρχές του διοικητικού δικαίου όπως αυτές αναπτύχθηκαν και ισχύουν στην Ελλάδα, με αναφορά στο Άρθρο 48 του Νόμου 3713/1928, το οποίο αντιστοιχεί με το Άρθρο 146.2 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας.

10

15

3. Κατά πόσο υπάρχει ή όχι αποδοχή μιας πράξεως είναι θέμα πραγματικό που εξαρτάται αποκλειστικά από τα ιδιαίτερα περιστατικά της κάθε υπόθεσης. Στην προκειμένη περίπτωση, στην οποία δεν υπάρχει ισχυρισμός ότι ο αιτητής ενήργησε είτε με επιφύλαξη, είτε ακούσια, είτε προς αποφυγή επερχόμενων ζημιολόγων συνεπειών, το μοναδικό ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι κατά πόσο η διαγωγή του αιτητή, όπως αυτή αντικατοπτρίζεται στην επιστολή του, συνιστά αποδοχή από μέρους του της μισθοδοτικής τοποθέτησής του στην κατώτατη βαθμίδα της κλίμακας της θέσης στην οποία διορίστηκε. Ούτε στην προσφορά διορισμού, ούτε στους όρους υπηρεσίας που επισυνάφθηκαν σ' αυτή δεν γίνεται οποιαδήποτε αναφορά σε ποιά βαθμίδα της ισχύουσας μισθοδοτικής κλίμακας προτίθεται η Διοίκηση να τοποθετήσει τον αιτητή στην περίπτωση αποδοχής από μέρους του του προσφερόμενου διορισμού. Το καθεστώς υπηρεσίας υπαλλήλων σε θέση καθορίζεται από την προσφορά και αποδοχή της θέσης για την οποία έγινε η προσφορά. (Βλέπε *Panayides v. Republic*).

20

25

30

35

4. Δεν είμαι ικανοποιημένος ότι ο αιτητής έχει χάσει το απαραίτητο έννομο συμφέρον του, εν τη εννοία του Άρθρου 146.2 του Συντάγματος, για το λόγο που ισχυρίζονται οι Καθ' ων η Αίτηση. Υπάρχουν σοβαρές και ουσιαστικές αμφιβολίες κατά πόσον ο Αιτητής στην παρούσα υπόθεση είχε πράγματι αποδεχτεί την τοποθέτησή του στην αρχική βαθμίδα της αρχικής κλίμακας της θέσης, ώστε να δικαιολογείται η εισήγηση για το απαράδεχτο της προσφυγής του. Σύμφωνα δε με τη νομολογημένη γενική

40

αρχή του διοικητικού δικαίου, η ύπαρξη αμφιβολιών, κατά πόσο πληρούνται οι προϋποθέσεις παραδεκτής προσφυγής κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος ή όχι, επενεργεί πάντοτε προς όφελος του διοικουμένου.

5

Διαταγή ως ανωτέρω.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Myrianthi v. Republic (1977) 3 C.L.R. 165.

10

Tomboli v. Cyprus Telecommunications Authority (1982) 3 C.L.R. 149.

Papadopoulou and Another v. Cyprus Broadcasting Corporation (1987) 3 C.L.R. 1685.

15

Panayides v. Republic (1972) 3 C.L.R. 467.

Neophytou v. Republic 1964 C.L.R. 280.

20

Kritiotis v. Municipality of Paphos & Others (1986) 3 C.L.R. 322.

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 7/4/1990, με την οποία απερρίφθη αίτημά του για μισθολογική τοποθέτηση σε βαθμίδα πιο ψηλή από την αρχική της κλίμακας της θέσης Βοηθού Γραφείου στην οποία διορίστηκε.

25

30

A. Παπαχαλαμάμπους, για τον αιτητή.

E. Ρωσσίδου - Παπακυριακού (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

35

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή ο Αιτητής προσβάλλει την απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση ημερομηνίας 7 Απριλίου 1990 με την οποία απορρίφθηκε αίτημά του για μισθολογική τοποθέτηση σε βαθμίδα πιο ψηλή από την αρχική της κλίμακας της θέσης Βοηθού Γραφείου στην οποία διορίστηκε.

40

- Στο παρόν στάδιο της διαδικασίας το μοναδικό θέμα που καλούμαι να αποφασίσω είναι κατά πόσο ο Αιτητής έχει απωλέσει το έννομο συμφέρον του για τους λόγους που επικαλείται η Διοίκηση και κατ' ακολουθία κατά πόσο
- 5 νομιμοποιείται ή όχι στην καταχώρηση της παρούσας προσφυγής. Ο ισχυρισμός της Διοίκησης επί του προκειμένου είναι ότι ο Αιτητής αποδέχτηκε ανεπιφύλαχτα την προσφορά διορισμού του στην παρούσα θέση του, στην οποία περιλαμβάνετο και όρος
- 10 σχετικά με τη μισθοδοσία του και για το λόγο αυτό στερείται του απαραίτητου έννομου συμφέροντος, γεγονός που καθιστά την προσφυγή του απαράδεκτη εξ υπαρχής. Ο ισχυρισμός αυτός ηγήθη για πρώτη φορά στη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου των Καθ' ων η Αίτηση,
- 15 αμφισβητήθηκε δε από τον Αιτητή με το επιχείρημα ότι η προσφορά του διορισμού του, την οποία αποδέχτηκε ανεπιφύλαχτα, δεν καθόριζε τη βαθμίδα της κλίμακας στην οποία επρόκειτο να τοποθετηθεί.
- 20 Το γεγονός ότι η ύπαρξη του απαραίτητου έννομου συμφέροντος του Αιτητή δεν αμφισβητήθηκε στην Ένσταση των Καθ' ων η Αίτηση υπό μορφή προδικαστική, όπως συνηθίζεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, δεν επηρεάζει με οποιοδήποτε τρόπο το καθήκον του
- 25 Δικαστηρίου να επιληφθεί του θέματος είτε σε προκαταρκτικό στάδιο, είτε στο στάδιο της συζήτησης της ουσίας της προσφυγής. Ο επίδικος ισχυρισμός άπτεται της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου και μπορεί, ως εκ τούτου, να εγερθεί σε οποιοδήποτε στάδιο της
- 30 διαδικασίας ακόμα και αυτεπάγγελτα. Στην παρούσα υπόθεση έκρινα σκόπιμο, αποδεχόμενος επί του προκειμένου κοινή εισήγηση των ευπαιδευτών δικηγόρων των διαδίκων, να αποφασίσω προκαταρκτικά στο παρόν
- 35 στάδιο τον επίδικο ισχυρισμό της Διοίκησης και για το λόγο αυτό θα περιοριστώ στην παράθεση των γεγονότων εκείνων που σχετίζονται με το θέμα, παραλείποντας όσα αφορούν την ουσία των λόγων ακύρωσης της προσβαλλόμενης πράξης που επικαλείται ο Αιτητής. Τα ουσιαστά επί του προκειμένου γεγονότα είναι σε συντομία
- 40 τα εξής:

Ο Αιτητής υπηρέτησε ως ωρομίσθιος Αχθοφόρος/Κλητήρας στο Νοσοκομείο Λεμεσού από 20/7/1979 μέχρι

31/1/1990. Από 1/2/1990 διορίστηκε με δοκιμασία στη μόνιμη θέση Κλητήρα, Γενικές Κατηγορίες Προσωπικού, της οποίας οι Κλίμακες είναι Α1, Α3 και Α4 συνδυασμένες, το δε Σχέδιο Υπηρεσίας της δεν προνοεί οτιδήποτε αναφορικά με τη μισθοδοτική τοποθέτηση στις διάφορες βαθμίδες της προνοούμενης μισθοδοτικής κλίμακας όσων διορίζονται στη θέση. Στον Αιτητή είχε προηγουμένως σταλεί επιστολή της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, ημερομηνίας 16/12/1989, με την οποία προσφέρθηκε σ' αυτόν διορισμός με δοκιμασία στην παρούσα θέση του. Σχετική είναι η πρώτη παράγραφος της επιστολής αυτής η οποία έχει ως εξής:

"Έχω οδηγίες να σας πληροφορήσω ότι η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αποφάσισε να σας προσφέρει διορισμό με δοκιμασία στη μόνιμη (Τακ. Προϋπ.) θέση Κλητήρα, Γενικές Κατηγορίες Προσωπικού, σύμφωνα με τους όρους υπηρεσίας που επισυνάπτονται. Η ημερομηνία ισχύος του διορισμού σας θα καθοριστεί μετά την αποδοχή της προσφοράς αυτής."

Στην πιο πάνω επιστολή είχε επισυναφθεί έγγραφο που περιείχε τους όρους υπηρεσίας της θέσης. Σχετικές είναι οι παράγραφοι αρ. 3 και 4 του εγγράφου αυτού, οι οποίες έχουν ως εξής:

"3. Μισθός: Η μισθοδοτική κλίμακα της θέσης είναι: Α1: £1040Χ43-1556, Α3: £1190Χ65-1970 και Α4: £1260Χ78-2196 (Συνδυασμένες Κλίμακες). Ο υπάλληλος θα παίρνει ακόμα τις αυξήσεις που προβλέπονται στον περί Κρατικών Υπαλλήλων (Αύξηση των Μισθών) Νόμο του 1981. (Αρ. 52/81) και στον περί Κρατικών Υπαλλήλων (Αύξησης Μισθών και Συντάξεων) Νόμο του 1987 (Αρ.155/87).

4. Επιδόματα: Καταβάλλεται τιμαριθμικό επίδομα σύμφωνα με τους όρους και τα ποσοστά που εγκρίνονται από την Κυβέρνηση από καιρό σε καιρό."

Ο Αιτητής αποδέχτηκε την προσφορά διορισμού του με επιστολή του ημερομηνίας 27/12/1989, η οποία έχει ως εξής:

5 "Επιθυμώ να αναφερθώ στην επιστολή σας Π.Φ.24072 ημερομηνίας 16/12/89 και σας πληροφορώ ότι αποδέχομαι τον διορισμό που μου προσφέρετε στη μόνιμη (Τακ. Προύπ.) θέση Κλητήρα, Γενικές Κατηγορίες Προσωπικού.

10 Εσωκλείω πιστοποιητικό γεννήσεως για καταχώρηση στον προσωπικό μου φάκελο, και αναφέρω ότι ο αριθμός Κοινωνικών Ασφαλίσεών μου είναι 409797."

Στη συνέχεια η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας απέστειλε στον Αιτητή την ακόλουθη επιστολή ημερομηνίας 18/1/1990:

15 "'Εχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας ημερ. 27.12.89 και να σας πληροφορήσω ότι διορίζεστε με δοκιμασία στη μόνιμη (Τακ. Προύπ.) θέση Κλητήρα, Γενικό Γραμματειακό Προσωπικό, Γενικές Κατηγορίες Προσωπικού, από 1.2.90, σύμφωνα με τους όρους υπηρεσίας που εκτίθενται στην προσφορά μας, με τον ίδιο αριθμό φακέλου και ημερομηνία 16.12.89, εκτός σ' ό,τι αφορά το μισθό σας.

25 2. Σύμφωνα με τον περί Προϋπολογισμού Νόμο του 1990, Ν.232 του 1989, η θέση Κλητήρα, στην οποία διορίζεστε από 1.2.90, έχει αντικατασταθεί από την ίδια ημερομηνία με τη θέση Βοηθού Γραφείου, Γενικό Βοηθητικό Προσωπικό, Γενικές Κατηγορίες Προσωπικού και έχει μεταφερθεί από το άρθρο 03-102 του Κεφαλαίου 96Α στο άρθρο 06-100(102) του ίδιου Κεφαλαίου.

35 3. Μισθός: Οι μισθοδοτικές κλίμακες της θέσης Βοηθού Γραφείου είναι:

A1: £1,040X43-1,556)

A2: £1,072X54-1,720) Συνδυασμένες Κλίμακες.

40 A5: £1,415X9)-2,496)"

Ο Αιτητής ανέλαβε καθήκοντα στη θέση που διορίστηκε

την 1/2/1990 και στις 22/2/1990 απηύθυνε στο Διευθυντή της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού την ακόλουθη επιστολή:

"Αναφέρομαι στο διορισμό μου με δοκιμασία στη θέση του Βοηθού Γραφείου από 1.2.90 και σας πληροφορώ ότι από 20.7.1979 μέχρι 31.1.90 υπηρετούσα στο Νοσοκομείο Λεμεσού ως Αχθοφόρος-Κλητήρας στην Κλίμακα ΥΥ4 με ωρομίσθιο £1.76^{1/2} σεντ. Επισυνάπτεται κατάσταση πληρωμής.

2. Παρακαλείσθε όπως εξετάσετε την βαθμίδα της μισθολογικής Κλίμακας Α1 στην οποία θα με τοποθετήσετε με βάση τα πιο πάνω εκτεθέντα και ενημερώστε ανάλογα την υπηρεσία μου για περαιτέρω ενέργειες."

Οι Καθ' ων η Αίτηση απάντησαν με επιστολή τους ημερομηνίας 7/4/1990 (λήφθηκε από τον Αιτητή στις 23/4/1990) που έχει ως εξής:

"Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας με ημερομηνία 22 Φεβρουαρίου 1990, σχετικά με το θέμα της μισθοδοσίας σας ενόψει του διορισμού σας στην παρούσα σας θέση και να σας πληροφορήσω ότι, με βάση τις πρόνοιες της Εγκυκλίου μας με αρ.503 και ημερ. 7 Ιουλίου 1979, πρόσωπα που απασχολούνται με ωρομίσθιο τοποθετούνται, με το διορισμό τους, σε οργανική θέση στην αρχική βαθμίδα της κλίμακας της θέσης αυτής, ανεξάρτητα από το ύψος των απολαβών που έπαιρναν ως ωρομίσθιοι.

2. Ενόψει των πιο πάνω, λυπούμαι να σας πληροφορήσω ότι δεν μπορεί να ικανοποιηθεί το αίτημά σας όπως τοποθετηθείτε σε βαθμίδα πιο ψηλή από την αρχική της κλίμακας της θέσης σας."

Η προσφυγή στρέφεται εναντίον της απόφασης που περιέχεται στην πιο πάνω επιστολή.

Είναι νομολογημένο ότι αιτητής που ανεπιφύλαχτα αποδέχεται μια διοικητική πράξη χάνει το έννομό του

5 συμφέρον να προσβάλει την πράξη αυτή. Η νομολογία υιοθέτησε επί του προκειμένου τις αρχές του διοικητικού δικαίου όπως αυτές αναπτύχθηκαν και ισχύουν στην Ελλάδα, με αναφορά στο άρθρο 48 του Νόμου 3713/1928, το οποίο αντιστοιχεί με το άρθρο 146.2 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας. Αναφέρω ενδεικτικά την υπόθεση *Myrianthis v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 165, και τις αποφάσεις της Ολομέλειας του Δικαστηρίου στις υποθέσεις *Maria Tomboli v. The Cyprus Telecommunications Authority* (1982) 3 C.L.R. 149, και *Phrini Papadopoulou and Another v. The Cyprus Broadcasting Corporation* (1987) 3 C.L.R. 1685. Ότι η αποδοχή από τον Αιτητή της προσβαλλόμενης απόφασης συνιστά, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, λόγο που εξαλείφει το έννομο 10 συμφέρον του, προκύπτει και από το ακόλουθο απόσπασμα από τα Πορίσματα της Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, στη σ.261:

20 "Εξ άλλου, η γενομένη τυχόν αποδοχή της προσβαλλόμενης πράξεως υπό του αιτούντος καθιστά 25 30 35 40 45 50 55 60 65 70 75 80 85 90 95 100 105 110 115 120 125 130 135 140 145 150 155 160 165 170 175 180 185 190 195 200 205 210 215 220 225 230 235 240 245 250 255 260 265 270 275 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995 1000

Κατά πόσο υπάρχει ή όχι αποδοχή μιας πράξεως είναι θέμα πραγματικό που εξαρτάται αποκλειστικά από τα ιδιαίτερα περιστατικά της κάθε υπόθεσης. Στην προκείμενη περίπτωση στην οποία δεν υπάρχει ισχυρισμός ότι ο Αιτητής ενήργησε είτε με επιφύλαξη, είτε ακούσια, είτε προς αποφυγή επερχόμενων ζημιολόγων συνεπειών, το μοναδικό ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι κατά πόσο η διαγωγή του Αιτητή, όπως αυτή αντικατοπτρίζεται στην επιστολή του ημερομηνίας

27/12/1989 (ανωτέρω), συνιστά αποδοχή από μέρους του της μισθοδοτικής τοποθέτησής του στην κατώτατη βαθμίδα της κλίμακας της θέσης στην οποία διορίστηκε, όπως ισχυρίζονται οι Καθ' ων η Αίτηση. Επισημαίνω επί του προκειμένου ότι ούτε στην προσφορά διορισμού, ούτε στους όρους υπηρεσίας που επισυνάφθηκαν σ' αυτή δε γίνεται οποιαδήποτε αναφορά σε ποιά βαθμίδα της ισχύουσας μισθοδοτικής κλίμακας προτίθεται η Διοίκηση να τοποθετήσει τον Αιτητή στην περίπτωση αποδοχής από μέρους του του προσφερόμενου διορισμού. Θα πρέπει ακόμα να προσθέσω ότι οι ευπαίδευτοι δικηγόροι των διαδίκων συμφωνούν στο ότι το καθεστώς υπηρεσίας υπαλλήλων σε θέση καθορίζεται από την προσφορά και αποδοχή της θέσης για την οποία έγινε η προσφορά. Βλέπε *Panayides v. Republic* (1972) 3 C.L.R. 467.

Οι Καθ' ων η Αίτηση δέχονται και αναγνωρίζουν ότι πριν από την επιστολή του Αιτητή ημερομηνίας 27/12/1989 ή έστω πριν από την 1/2/1990, που ο Αιτητής ανέλαβε τα καθήκοντά του στη θέση που διορίστηκε, δεν είχαν κοινοποιήσει ρητά στον Αιτητή ότι ο προσφερόμενος διορισμός του περιλαμβάνει και τοποθέτησή του στην αρχική βαθμίδα της ισχύουσας συνδυασμένης μισθοδοτικής κλίμακας. Ισχυρίζονται, εντούτοις, ότι όταν προσφέρεται από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας διορισμός σε κάποια οργανική θέση, η προσφορά και ο διορισμός που ακολουθεί την αποδοχή της γίνονται πάντοτε στην αρχική βαθμίδα της κλίμακας της θέσης, εκτός αν στο Σχέδιο Υπηρεσίας συγκεκριμένης θέσης προνοείται διαφορετική ρύθμιση, κάτι που δε συμβαίνει στην παρούσα περίπτωση. Θα πρέπει, επομένως, λέγει η ευπαίδευτη δικηγόρος των Καθ' ων η Αίτηση, να θεωρηθεί ότι ο Αιτητής αποδέχτηκε την τοποθέτησή του στην αρχική βαθμίδα της κλίμακας της θέσης, που σήμερα προσβάλλει με την προσφυγή του, εφόσον είχε ρητά αποδεχτεί την κλίμακα της θέσης χωρίς να εκφράσει οποιαδήποτε επιφύλαξη αναφορικά με τη βαθμίδα της κλίμακας στην οποία θα ετοποθετείτο. Ο συλλογισμός αυτός των Καθ' ων η Αίτηση προϋποθέτει ότι οποιοσδήποτε στη θέση του Αιτητή θα έπρεπε απαραίτητα, με το συγκεκριμένο επίδικο έγγραφο της προσφοράς διορισμού του, να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι θα ετοποθετείτο οπωσδήποτε στην αρχική βαθμίδα της αρχικής κλίμακας.

Λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστατικών της παρούσας υπόθεσης, δεν είμαι ικανοποιημένος ότι ο Αιτητής έχει χάσει το απαραίτητο έννομο συμφέρον του, εν τη εννοία του άρθρου 146.2 του Συντάγματος, για το

5 λόγο που ισχυρίζονται οι Καθ' ων η Αίτηση. Υπάρχουν σοβαρές και ουσιαστικές αμφιβολίες κατά πόσον ο Αιτητής στην παρούσα υπόθεση είχε πράγματι αποδεχτεί την τοποθέτησή του στην αρχική βαθμίδα της αρχικής κλίμακας της θέσης ώστε να δικαιολογείται η εισήγηση για

10 το απαράδεχτο της προσφυγής του. Σύμφωνα δε με τη νομολογημένη γενική αρχή του διοικητικού δικαίου, η ύπαρξη αμφιβολιών, κατά πόσο πληρούνται οι προϋποθέσεις παραδεκτής προσφυγής κάτω από το άρθρο 146 του Συντάγματος ή όχι, επενεργεί πάντοτε προς

15 όφελος του διοικουμένου. Αναφέρω επί του προκειμένου τις υποθέσεις *Neophytou v. Republic* 1964 C.L.R. 280 και *Kritiotis v. Municipality of Paphos & Others* (1986) 3 C.L.R. 322.

20 Για όλους τους πιο πάνω λόγους ο ισχυρισμός των Καθ' ων η Αίτηση, ότι ο Αιτητής έχει σαφώς αποδεχτεί την προσβαλλόμενη πράξη και ότι το απαραίτητο έννομο συμφέρον του έχει, ως εκ τούτου, εξαλειφθεί, απορρίπτεται ως απαράδεκτος. Εφόσον οι γραπτές

25 αγορεύσεις, αναφορικά με τους προβαλλόμενους λόγους ακύρωσης της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης, έχουν καταχωρηθεί, η προσφυγή είναι έτοιμη για εκδίκαση επί της ουσίας της, ορίζεται δε για προφορικές διευκρινίσεις ενώπιόν μου στις 14 Οκτωβρίου, 1992, στις 11 π.μ. Τα

30 έξοδα των μέχρι σήμερα εμφανίσεων για προφορικές διευκρινίσεις, αναφορικά με τον επίδικο ισχυρισμό των Καθ' ων η Αίτηση που έχει απορριφθεί με την ενδιάμεση αυτή απόφασή μου, επιδικάζονται υπέρ του Αιτητή και εναντίον της Δημοκρατίας. Τα έξοδα αυτά να

35 υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή, εκτός αν συμφωνηθούν μεταξύ των δικηγόρων των διαδίκων, και να πληρωθούν κατά το τέλος της διαδικασίας.

Διαταγή ως ανωτέρω.